

מסורת הש"ס

א כלל ש"ס משנה ט
ב פירוש טע... א ופסוקים
ג... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
י... א ופסוקים א"ר מ"ד נה

הגהות הב"ח

א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ב ופסוקים א"ר מ"ד נה
ג ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט ופסוקים א"ר מ"ד נה
י ופסוקים א"ר מ"ד נה

גליון הש"ס

א כלל ש"ס משנה ט
ב פירוש טע... א ופסוקים
ג... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
י... א ופסוקים א"ר מ"ד נה

מוסף תוספות

א כלל ש"ס משנה ט
ב פירוש טע... א ופסוקים
ג... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
י... א ופסוקים א"ר מ"ד נה

לענין רש"י

א כלל ש"ס משנה ט
ב פירוש טע... א ופסוקים
ג... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
י... א ופסוקים א"ר מ"ד נה

מוסף רש"י

א כלל ש"ס משנה ט
ב פירוש טע... א ופסוקים
ג... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
י... א ופסוקים א"ר מ"ד נה

כיצד מברכין פרק שישי ברכות

ל"א

עין משפט
ג' מצוה

א כלל ש"ס משנה ט
ב פירוש טע... א ופסוקים
ג... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
י... א ופסוקים א"ר מ"ד נה

בצר ליה שיעורא. היינו דוקא בצרכה שלאחריו דבעינן שיעור
אכל בצרכה שלפניו אפילו פחות מכשיעור דלמסור ליהנות
בעולם הזה בלא צרכה בין לעינן אכילה בין לעינן שמה אכל בצרכה
שלאחריו בעינן שיעור מלא לוגמיו על כן יש לחסר לשמות מטוס ולא
צרכה מלא לוגמיו כדי שיבדק
לאחריו מעין ג' צרכות והרי"ה היה
אומר בצורא נפשות כיון דלאו צרכה
חשובה היא אפי' בצציר דשיעורא
מבדכין צורא נפשות רבות ולא
נראה לכיון דצורא נפשות מקטנה
כנגד על הגפן כי היכי דעל הגפן בעי
שיעורא בצורא נפשות רבות בעי
שיעורא וצירושלמי ר' יוחנן היכי
בדך אית הא לא הוי שיעורא וקאמר
משום כרייה דלפילו לא אכל אלא
פרידה אחת של ענב או פרידה אחת
של רמון בעי צרכה משום דבצרכה
מבדכין אפילו פחות מחמת וחולק על
גמרא דרין דממשמע כהא א"כ אין
הלכה כמותו של ירושלמי (א) וה"ר יוסי
היה מפרש שצירושלמי ר' יוחנן חולק על
הגמרא שלנו דהכא מיירי שהסורו
הגרעינים וממלא אס כן לא היה
כצרייתו אכל אס אכלו שלם אפי' אס
היה מפרש שצירושלמי ר' יוחנן חולק על
מחלה וסוף וגמרא ירושל' היה סבור
שהיות היה שלם ולכן הולך לתוך
באיות עינן דאלל פרידה (ב) וצרכה
ואינן חולקים יחד ועוד יש צירושלמי
היכא דצריך דצריך דצריך דצריך
וגפן מדידה ושלל אחריתו בעי צרכה
ומנא אחריתו ופריך מאי שאל מאמת
המים פירוש דמנך לשמות והכי
אולי והכי אחריתו ויכתיב לנך לנך
פעם אחרת ומשני הכא הוה דעמו
מתחלה ליה שיהי יודע שילבו להן
אכל דצורא נפשות לא ידע שילבו מידו
ויאמר צריך אס כבוד נלמחו לעולם
ועד משום דהוה צרכה לבעלה וכן
נכון לומר על כל צרכה לבעלה
כצמלמו: דורמסקין. פירש"י
פרו"ש. ולא נראה שיש דבסמך
משמע דמבדכין עליהן צורא פרי
האלדמה וא"כ צורא פרי העץ בעי
צרכה ונראה שהוא שם צרכה:
ג' צרכה בר קפרא רשות אחרת מן
שלפניו דאי בשל אחריו הא אמרינן
(חולין קו.) דאין מוזני על הפירות
ומיירי בהשגחה ואזן לנו' אס
השנה אלא על הפת ולכן צריך לנך
כל אחד על כל דבר הן צפירות הן
ציון: חביב ערף. וכן הלכה
אס יש לו שני מיני פירות לפניו חביב
ערף וצורא פרי האלדמה עדיפא
משהכל נהיה בדברו דמזכרת טפי
וחשובה לעלמה מקריית ויבדך על
אזוה המין ששייך בו פרי האלדמה אף
על פי שאזוה המין שיש לנך עליו
שהכל חביב עליו ואס לפניו פירות
שהצרכות שוות ואחד מהן הוא מ'
המינין יבדך מחלה על אזוה של ו'
המינין דעדיפ: מ"א דלמא
בספיקא. מבדכין עליה צורא פרי
האלדמה אף על פי שאין בה אלא מים
בצרכה בקערה

בצר ליה שיעורא אמר ליה מי סברת כוית
גדול בעינן כוית בינוני בעינן (והא איכא)
וההוא דאיתו לקמיה דרבי יוחנן זית גדול
הוה דאע"ג דשקלוה לגרעינותיה פש ליה
שיעורא (ד) רתנן "זית שאמרו לא קמן ולא
גדול אלא בינוני והוה אנורי ואמר רבי אבהו
לא אנורי שמו אלא אברוטי שמו ואמרי לה
סמרוטי שמו ולמה נקרא שמו אנורי ששמו
אנור בתוכו נימא כתנאי דהנהו תרי תלמידי
דהווי יתבי קמיה דבר קפרא הביאו לפניו
כרוב ודורמסקין ופרגיות נתן בר קפרא
רשות לאחד מהן לברך קפץ וברך על
הפרגיות הלך עליו חבירו כעס בר קפרא
אמר לא על המברך אני כועס אלא על
המלגלג אני כועס אם חבירך דומה כמי שלא
טעם טעם בשר מעולם אהה על מה לגלגת
עליו חור ואמר לא על המלגלג אני כועס
אלא על המברך אני כועס ואמר אם חכמה
אין כאן וקנה אין כאן תנא ושניהם לא הוציאו
שנתן מאי לאו בהא קא מיפלגי דמברך
סבר שלקות ופרגיות שהכל נהיה ברבוי
הלכך חביב עדיף ומלגלג סבר שלקות ב"פ
האדמה פרגיות שהכל נהיה בדברו י"הלכך
פירא עדיף לא רב"ע שלקות ופרגיות שהכל
נהיה בדברו והכא בהאי סברא קא מיפלגי
מר סבר חביב עדיף ומר סבר כרוב עדיף
דיוין אמר ר' יורא כי הוינן בי רב הונא אמר
לן הני גרגלידי דלפתא פרמינהו פרימא רבא
בפה"א פרימא וזוטא שהכל נהיה בדברו וכי
אתאן לבי רב יהודה אמר לן יאידי ואידי
בפה"א והאי דפרמינהו טפי כי היכי דנמתיק
טעמיה אמר רב אשי כי הוינן בי רב כהנא
אמר לן תבשילא דסלקא דלא מפשו בה
קמחא בורא פרי האדמה דלפתא דמפשו בה
קמחא טפי בורא מיני מוונות והדר אמר
יאידי ואידי בורא פרי האדמה והאי דשדי
בה קמחא טפי דלבוקי בעלמא עבדי לה
אמר רב חסדא תבשיל של תרדין יפה ללב
וטוב לעינים וכ"ש לבני מעים אמר אביי
והוא דיתבי אביי תפי ועבדי לן תוך תוך אמר
רב פפא פשימא לי ה"מא דסלקא כסלקא
ומיא דלפתא כלפתא ומיא דכולהו שלקי
ככולהו שלקי בעי רב פפא מיא דשיבתא
מאי למתוקי טעמא עבדי או לעבורי וזהמא
עבדי לה ת"ש ד'השבת משנתנה טעם
בקדירה אין בה משום תרומה ואינה
משבאה טומאת אוכלים שמע מינה ילמתוקי
מבדכין עליה המוציא ופליגא ר' חייא צריך שתכלה
ברכה עם הפת מתקוף לה רבא מאי שניא צנומה דלא משום דבי
כליא ברכה אפרוסה קא כליא על הפת נמי קא גמרה אפרוסה גמרה
אלא

רבינו הגנאל

הביאו לפניו כרוב
ודורמסקין. פי' פרומא.
והבשיל יסמאל אהא פין
בקר ומבדכין עליו בורא פרי
העץ. ופרגיות. צפרים
קטנים. גרגלידי. דלפתא
בין פרימי רבוי וזוין
בורא פרי האדמה. אפי'
שאר ביה קמחא. דלמדיכ
בעלמא קא מיבין ולא
למונא. מיא דסלקא
קטנא ומיא דלפתא
כליתא ק' הלה ומבדך
בורא פרי האדמה. א"ר
הייב בר אשי משנייה דרב
פת צנומה בקערה מברכין
עליה המוציא. פיר פרייה
מתוקין בקערה וצף עליה
מריק מבדכין עליה המוציא
לחם (ומיירי דבאיכא עליה
תורתא דהנא). ופליגא
דר' חייא דאמר צריך
שחילה ברכת המוציא עם
בצעת החתיכה מן הכרס
שברע סמנו. דהא זה הפת
כולה כבר היא צנומה
בקערה. ומתקוף רבא אמר
דר' חייא מאי שניא צנומה
הבצעת על הכרס כיון דפרימי
מזה הכרס ובעצ. כי כליא
ברכה אפרוסה מליא. אלא
אמר רבא צריך שתכלה
ברכה על הפת. כלומר, אם
היא פת שלמה מברך ואח"כ
ברע. אבל אם היא פתיה
או צנומה בקערה, אומר
המוציא ומפיש ידיו וטויל.
הלכתא כרבא.

עין משפט

ג' מצוה

א כלל ש"ס משנה ט
ב פירוש טע... א ופסוקים
ג... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ד... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ה... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ו... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ז... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ח... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
ט... א ופסוקים א"ר מ"ד נה
י... א ופסוקים א"ר מ"ד נה

ועם היקרות מבדך עליהן כאשר יבדך על היקרות אע"ג דלמרינן לעיל דמי פירות יזעה בעלמא
מברכין עליה המוציא לחם מן הארץ ופליגא דר' חייא. וא"כ היכי מיירי אס יש שלמה לפניו הא אמרינן בסמך דכ"ע שלמה
עדיף ואי ליכא אלא צנומה היכי פליג עליה ר' חייא הא מסקינן לעיל (דף ק"ג:) פירושין אף על פי שאין מזה מברכין
עליהן המוציא הואיל ואינה צנומה דנהמא וי"ל כגון דליכא שלמה לפניו וצנע מן הצנומה רב מיירי דר' אשי סבר דהו
כמו שלמה מאחר שהיא חביבה [מבדך עליה] ור' חייא ס"ל צריך שתכלה צרכה עם הפת ואס כן בעינן שתכלה הצרכה
עם צנומה הפת וכיון שצנומה קודם לכן שלמה עדיף אכל אי ליכא שלמה מודה שיבדך על הפרורים והמוציא לחם מן הארץ:
והלכתא

ועם היקרות מבדך עליהן כאשר יבדך על היקרות אע"ג דלמרינן לעיל דמי פירות יזעה בעלמא
מברכין עליה המוציא לחם מן הארץ ופליגא דר' חייא. וא"כ היכי מיירי אס יש שלמה לפניו הא אמרינן בסמך דכ"ע שלמה
עדיף ואי ליכא אלא צנומה היכי פליג עליה ר' חייא הא מסקינן לעיל (דף ק"ג:) פירושין אף על פי שאין מזה מברכין
עליהן המוציא הואיל ואינה צנומה דנהמא וי"ל כגון דליכא שלמה לפניו וצנע מן הצנומה רב מיירי דר' אשי סבר דהו
כמו שלמה מאחר שהיא חביבה [מבדך עליה] ור' חייא ס"ל צריך שתכלה צרכה עם הפת ואס כן בעינן שתכלה הצרכה
עם צנומה הפת וכיון שצנומה קודם לכן שלמה עדיף אכל אי ליכא שלמה מודה שיבדך על הפרורים והמוציא לחם מן הארץ:
והלכתא